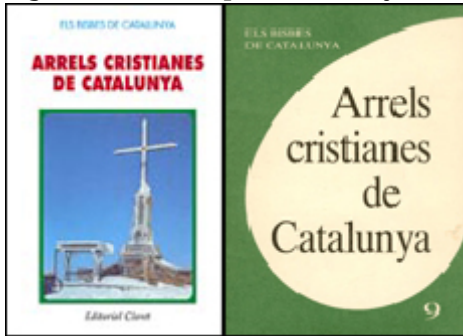

Arrels 11. Epíleg

Dg, 29/08/2010 per Catalunya Religió

(Bernabé Dalmau / CR) La cloenda de la Carta [Arrels Cristianes de Catalunya](#) vol deixar ben clar que la preocupació per les realitats d'aquest món no fan oblidar el destí últim de l'home que l'Església té la missió de predicar. L'enfocament donat a tot el text faria sobrerera aquesta reflexió. Però és bo que els bisbes mostrin el seu anhel de sumar i no de dividir, de complementar en comptes d'oposar. Això servirà per a altres ocasions i situacions i és una acreditació per a deixar oberta la reflexió que acaben de fer. És l'esperit que travessa tot el [Concili Vaticà II](#), del qual es mostren fidels altaveus.

La invocació de la [Verge de Montserrat](#), amb paraules torrasianes, augura pau cristiana i perpètua. L'horitzó de la pàtria del cel prepara per a la visió de pau.

Arrels Cristianes de Catalunya (1985)

Els bisbes de Catalunya

Abans de cloure aquesta reflexió, ens cal dir que no voldríem pas que les consideracions sobre realitats terrenals poguessin fer pensar que oblidem el nostre destí últim. Som ben lluny d'oblidar-nos-en i tenim ben present que la nostra ciutadania en la pàtria d'ací baix és un camí, un pelegrinatge i un tast provisional de la futura ciutadania benaurada i eterna.

Ben mirat, les dues pàtries no s'oposen, sinó que es complementen. El cristià no viu a la terra per salvar-se ell sol, desentenent-se de les realitats humanes dels germans, sinó que espera i desitja que l'exercici correcte de la seva ciutadania ajudi la dels altres i la de tota la comunitat. Així XII ho expressa el Concili Vaticà II: «L'esperança de la nova terra no ha d'afeblir, sinó més aviat excitar la sol·licitud dels cristians. Contribuir a ordenar la societat humana interessa moltíssim al Regne de Déu. Els béns de la dignitat humana, de la llibertat... els tornarem a trobar. El Regne de Déu ja és present en aquesta terra» [*Gaudium et spes*, n. 39].

Si, doncs, el Regne de Déu ja és present ací, hem de viure com a ciutadans dignes d'aquest Regne, il·luminats per l'evangeli i ajudats per l'Església, i fidels sempre, a Déu i a l'home.

Com a punt final, repetim una pregària del bisbe Torras i Bages, patriarca

espiritual de Catalunya, en la seva coneguda «Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat», que desitjaríem que tots els catalans tinguessin als llavis i al cor: «Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, aconseguí per als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua».

Bernabé Dalmau
Monjo de Montserrat

Altres articles

-Consideracions Generals

[Importància de les “Arrels Cristianes de Catalunya” \(I\)](#)

[La cohesió d'un episcopat \(II\)](#)

[Els límits d'una certa visió de Catalunya \(III\)](#)

[Les “Arrels cristianes” en el Concili Provincial Tarraconense \(IV\)](#)

-Comentari a la lectura del text

1. [Proemi](#)
2. [Amor i servei a Catalunya](#)
3. [El fet de la nacionalitat catalana](#)
4. [Una cultura](#)
5. [Una època de canvi](#)
6. [L'Església a Catalunya](#)
7. [Pluralisme](#)
8. [Recordar les nostres arrels](#)
9. [Justícia social](#)
10. [Els qui han vingut de fora](#)
11. [Epíleg](#)